

РЕШЕНИЕ

№ 7701

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10508** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, вр. чл.218 ЗУТ

Образувано на основание постъпила жалба от Н. В. Х. от [населено място] срещу Решение №653/14.10.2021 г. на СОС, взето по Протокол №41, т.15, в т.3, с която е одобрен проект за подробен устройствен план за изменение на плана за застрояване с определяне на ограничителна линия за застрояване от улично-регулационните линии на [населено място], м. „в.з. Михово бласто“, район „П.“, обнародвано в ДВ бр.99/26.11.2021 г.

С Определение №709/24.01.2023 г., постановено по настоящото дело, на основание чл.218, ал.3 ЗУТ е определен предмета на делото, а именно: Решение №653/14.10.2021 г. на СОС, взето по Протокол №41, т.15, с което е одобрен проект за ПУП – И. в частта относно плана за регулация на м. „в.з. „Михово бласто“, район „П.“ по отношение на УПИ XI-991 „за жс“ и УПИ X-523 „за жс“ от кв.21 и плана за улична регулация между о.т. 40 и о.т.39 между кв.21а и кв.34а.

В жалбата се твърди, че новосъздадените УПИ XI-991 „за ЖС“ и УПИ X-523 „за ЖС“ са в нарушение на изискванията на чл.19, ал.1, т.3 и т.4 ЗУТ, както и на чл.15, ал.3 ЗУТ. Предвид това се иска решението да бъде отменено в обжалваната част, като СОС да бъде задължен на тяхно място да създаде нов УПИ, какъвто е имало преди това решение за имотите, като този УПИ се приведе в съответствие с кадастралната карта. В случай, че се установи, че новосъздадените УПИ отговарят на изискванията на закона е поискано да се отмени изчертаното триъгълниче към УПИ XI-991, за да може да се осигури лице на имота откъм [улица].

Съобщението за насрочване на делото, в съответствие с изискването на чл. 218, ал. 2 ЗУТ, е обнародвано в ДВ, бр. 26 от 21.03.2023 г., като заявления от заинтересувани лица за конституирането им в процеса не са постъпили.

Ответникът, Столичен общински съвет, чрез процесуалните си представители в съдебно заседание и в представени писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Столична община, собственик на УПИ Х-523, не е изразила становище по жалбата.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка. Назначена е и приета съдебно-техническа експертиза, заключението по която не е оспорено от страните и е прието по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От представения по делото Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №13, том VI, рег. №9303, дело №864/25.11.2004 г. се установява, че оспорващата е собственик на ПИ с идентификатор 37914.6843.991 по КККР на [населено място], общ.Столична, район „П.“, одобрени със Заповед №РД-18-76/21.12.2010 г. Видно от приложената по делото скица от 2018 г., този имот е нанесен в КККР с площ от 519 кв. м. и начин на трайно ползване: Ниско застрояване.

От приложените към административната преписка доказателства се установява, че със Заповед №РД-09-50-734/16.09.2014 г. Главния архитект на СО е разрешил да се изработи проект за изменение на ПУП-ИПРЗ в описан в заповедта териториален обхват, включително и м. „в.з. Михово блато“, в която попадат процесните имоти. Разпоредено е урегулиране на поземлените имоти по реда на чл.15 и чл.17 ЗУТ.

Изработеният и коригиран проект и постъпилите при съобщаването му и общественото обсъждане възражения, становища и предложения са разгледани на заседание на ОЕСУТ, като с решение по т.1, допълнителна, взето по протокол №ЕС-Г-53/24.08.2021 г. проектът е приет, като е направено служебно предложение относно прекратяване на производството по отношение на УПИ, за които е необходимо представяне на предварителни договори по чл.15, ал.3 ЗУТ, УПИ, които са одобрени с индивидуални административни актове като план-извадки и УПИ в съдебно производство.

Ответникът е приел, че проектът е изработен при спазване на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, с оглед на което е одобрил процесния план за регулация и застрояване. В мотивите към решението е посочено, че на основание чл.129, ал.1 от ЗУТ и чл.21, ал.1 и ал.7 от ЗОС, е компетентен да одобри ПУП-ИПРЗ и план - схеми за мрежите съоръженията на техническата инфраструктура по чл.108, ал.2 от ЗУТ, включително на м. „в.з. Михово блато“, в частта на контактната улична мрежа, тъй като проектът е с териториален обхват над 3 квартала, както и поради обстоятелството, че със същия се предвижда и изграждане на обекти - публична общинска собственост, изискващи принудително отчуждаване на имоти - собственост на частни лица. Посочено е, че изработването на ПУП е възложено от Главния архитект на Столична община, като с негова Заповед № РД-09-50-734/16.09.2014 г. е разрешено изработване на ПУП-ИПРЗ в обхвата, указан в заповедта, в съответствие с чл.135, ал.5 от ЗУТ въз основа на делегираните със Заповед № РД-09-1423/05.12.2012 г. на Кмета на СО правомощия по предвидения в

закона ред. Разработката попада в обхвата на ПУП на изброени в решението местности, в т. ч. „в.з. Михово блато“. Изработен е проект за ИПРЗ и И. и план-схеми за мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура по чл.108, ал.2 от ЗУТ с обяснителни записки към тях. Същите са съобщени с обявление, обнародвано в ДВ, бр. 79/08.10.2019 г., съгласно чл.128, ал.1 ЗУТ, като е дадена възможност за възражения, предложения и искания в едномесечен срок. Проведено е обществено обсъждане на проекта, с което е спазена разпоредбата на чл.127, ал.1 от ЗУТ. Постъпилите възражения от обявяването и общественото обсъждане са разгледани от ОЕСУТ и в голямата си част са уважени. Предвид уважените възражения проектът е преработен и изпратен за съобщаване по реда на чл.128, ал.10 от ЗУТ и ново обществено обсъждане. Обявлението за съобщаване на коригирания проект е обнародвано в ДВ бр.99/20.11.2020 г. Проведено е отново обществено обсъждане на основание чл.12 от ЗУЗСО.

СОС взел предвид и че планът е изработен при спазване изискванията на Наредба № 8/14.01.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове. Съгласно заповедта за допускане на устройствената процедура, ПУП е изработен като ПРЗ в прави цветове, а корекциите по служебните предложения на ОЕСУТ и уважените възражения са отразени в зелен и кафяв цвят. В табличен вид на плана е показан балансът на територията и градоустройствени показатели, постигнати със същия. Проектът за изменение на плана за регулация и застрояване и план-схемите към него са приети с решение по протокол на ОЕСУТ № ЕС-Г-53/24.08.2021 г., т. 1, допълнителна. Издателят на оспорения акт приел, че са спазени материалноправните разпоредби на ЗУЗСО, ЗУТ и актовете по прилагането му. Съгласно Общия устройствен план на Столична община, имотите - предмет на ПУП, попадат в устройствени зони: „Вилна зона" (Жв), „Жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване" (Жм), „Зона за обществено обслужващи дейности" (Оо), „Смесена многофункционална зона предимно за околорадския район" (Смф2), „Зона за спорт и атракции, предимно в околорадския район" (Са2), „Терени на локални градини и озеленяване (Тго) и „Терени за транспортна инфраструктура" (Тти). Конкретното предназначение на урегулираните поземлени имоти съответства на допустимото в тези устройствени зони, както и параметрите в матриците върху застроителната част на плана. Създадените урегулирани поземлени имоти с настоящия проект за И. се урегулират, като вътрешните им регулационни линии се привеждат в съответствие с имотните граници на имотите по одобрената кадастрална карта за територията на район „П." с цел избягване на процедура по чл.15, ал.3 от ЗУТ, при липса на съгласие от страните и предварителен договор, което е в съответствие с нормата на чл.108, ал.5 от ЗУТ и отпадналото отчуждително действие на предходния план. УПИ се отреждат за имотите в кадастралната карта. Одобряването на кадастрална карта за територията и наличието на несъответствие между регулационни и имотни граници се явява съществено изменение в устройствените условия, при които е одобрен предходния план и основание за изменение по чл.134, ал.1, т.1, вр. ал. 2 и ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

Посочва се в мотивите на оспорения акт и че лицето (изход) към улица на УПИ в обхвата на плана се осигурява по действащата и изменена улична регулация, с което е спазено изискването на чл.14, ал.3, т.1 и ал.4 от ЗУТ. Уличната регулация се одобрява при спазване изискванията на чл.80, ал.1, 2, 3, 5, чл.81, ал.1 и 3 от ЗУТ и Наредбата. С оглед съобразяване със заварените специфични дадености - релеф, сеизмични особености, изградени на място подпорни стени и огради и на основание §8 от ПЗР на

горната наредба са допуснати отклонения от правилата и нормативите, които са съгласувани с органите по безопасност на движението. С плана за застрояване се определя задължителна външна линия на застрояване, котирана на 3 м от улично-регулационната линия с цел обезпечаване на възможността за провеждане на техническата инфраструктура. По отношение на действащите планове за застрояване същите запазват действието си, ако не противоречат на одобрения с настоящия проект ПР, както и на останалите правила и нормативи по ЗУТ, ЗУЗСО и подзаконовите нормативни актове по прилагането им. Представени са план-схеми на техническата инфраструктура по части: „Водоснабдяване и канализация“, „Електроснабдяване“ и „Вертикално планиране“. Представени са геоложкия доклад и геодезическо заснемане и експертната оценка на дървесната растителност, съгласувани в ПКООСЗГ към СОС. Проектът е в интерес на Столична община за развитието на значителна част от територията на район „П.". Проектното решение е целесъобразно и отговаря на изискванията на чл. 108, ал. 5 от ЗУТ.

Процесното решение е прието по изложените съображения и на основание чл.21, ал.1, т.11 от ЗМСМА, чл.129, ал.1 от ЗУТ, чл.21, ал.1 и 7 от ЗОС, чл.115, ал. 1 и ал.2, чл.110, ал.1, т.1, чл.108, ал. 5, чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 и ал. 2, т. 2 от ЗУТ, чл.14, ал.3, т.1 и ал.4, от ЗУТ, чл. 80, ал. 1, 2, 3, 5, чл. 81, ал. 1 и 3 от ЗУТ, § 8 от ПЗР на Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии, чл.19, ал.4 от ЗУЗСО, устройствени категории т.4, т.8, т.14, т.15, т.25, т.33 и т.39 от Приложението към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО. В мотивите е отбелязано и че проектът е изработен върху влязлата в сила кадастрална карта, одобрена със Заповед № РД-18-76/21.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с което е спазено изискването на чл.115, ал.1 и 2 от ЗУТ.

За изясняване на спора от фактическа страна, по делото е изслушано и прието заключение по назначената съдебно-техническа експертиза. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание, се установява следното:

ПИ с идентификатор 37914.6843.991, собственост на оспорващата, заедно със съседния ПИ с идентификатор 37914.6843.523 по действащия преди процесното изменение план попадат в УПИ X.-991, 506, от кв.21а, м. „в.з. Михово блато“. С процесното изменение на плана за регулация е предвидено, че за двата ПИ се образуват два УПИ, съответно УПИ XI-991 за ПИ с идентификатор 37914.6843.991 и УПИ X-523 за ПИ с идентификатор 37914.6843.523, като ответникът твърди, че ПИ са урегулирани по имотните им граници, съгласно действащата кадастрална карта. В тази връзка при съпоставка на действащата регулация и действащата кадастрална карта вещото лице е установило, че от север кадастралната граница на ПИ с идентификатор 37914.6843.991 отстои на около 1,1 м северно от вътрешната регулационна линия; от запад кадастралната граница отстои в северен и южен край на около 50 см. на изток от вътрешната регулационна линия; от юг кадастралната граница в източната част отстои на юг от уличната регулационна линия. Относно ПИ с идентификатор 37914.6843.523 вещото лице е установило, че от север кадастралната граница отстои на 2,4 м южно от вътрешната регулационна линия; от изток кадастралната граница отстои на уличната регулационна линия до 1,8 м; в южния край кадастралната граница отстои до 1,6 м на юг от уличната регулационна линия. При съпоставка на действащата регулация, оспорената такава и кадастралната

карта вещото лице е установило, че вътрешните регулационни линии на УПИ XI-991 от север изток и запад съвпадат с действащата кадастрална карта, а южната граница е изместена така, че да съвпада с новата улична регулационна линия. По отношение на УПИ X-523 вещото лице е установило, че вътрешните му регулационни линии от север и запад съвпадат с действащата кадастрална карта; от юг новата улична регулационна линия съвпада с границата по действащата кадастрална карта; по източната граница регулационната линия от юг на север в участък от 6,5 м съвпада с кадастралната карта, а в останалата дължина е изместена на запад с до 0,68 м. Измерената площ на този имот е 323 кв. м.

По другата постанева задача вещото лице дава заключение, че по действащия план за регулация имота на оспорващата е имал достъп до улица от юг /ул. Искър/, доколкото този имот граничи с уличната регулационна линия; след изменението имотът също граничи от юг с уличната регулационна линия /ул. Искър/.

Относно спазване изискванията на чл.19 ЗУТ, вещото лице е установило, че площта на новообразувания имот на оспорващата е 531 кв. м. Доколкото имотът се намира във вилна зона, за същия е изискуемо лице най-малко 18 м и 600 кв. м повърхност, който размери могат да бъдат намалявани най-много с 1/5. Предвид това и при дължина на южната граница на имота от 15,2 м и площ 531 кв. м това изискване е спазено.

По отношение на УПИ X-523 вещото лице е установило, че източната граница на имота е 28,9 м, а южната му граница е 12,4 м., а площта на имота е 323 кв. м. При това положение имота покрива изискванията на чл.19, ал.1, т.3 ЗУТ по отношение на лице, но не покрива тези изисквания по отношение на площ. Намалена с допустимата 1/5, площта на имота следва да е най-малко 480 м.

По отношение на спорния „триъгълник“, който според оспорващата остава между имота ѝ и уличната регулация, вещото лице заявява, че по плана за регулация, одобрен с процесната заповед, имота на оспорващата граничи с улица, а в кадастралната карта е нанесен така, че не граничи с улица, при което спорния „триъгълник“ е налице по КК, не и по регулационния план. Този „триъгълник“ е видим на приложената към експертната скица на ПИ с идентификатор 37914.6843.523, според която и по КК част от този имот се намира между южната граница на ПИ с идентификатор 37914.6843.991 и улицата.

От представеното от ответника заверено копие на извадка от Протокол №41 от заседание на СОС, проведено на 14.10.2021 г. се установява, че процесното решение е прието по т.15 с 47 гласа „за“; 0 – „против“ и 3 – „въздържали се“ от общо 61 общински съветници.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от надлежна страна - лице от кръга на заинтересуваните лица, очертан с разпоредбата на [чл.131, ал.2, вр. ал.1 ЗУТ](#), чийто имот е предмет на оспорения план. Видно от доказателствата по делото процесното решение е обнародвано в ДВ, бр. 99/26.11.2021 г., а жалбата срещу него е подадена на 20.12.2021 г., с оглед което съдът приема, че е спазен и преклузивния срок за оспорване.

Разгледени по същество, жалбите е и основателна.

В съответствие с разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на

оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК - наличие на компетентност на административния орган, спазване на установената форма, спазване на административнопроизводствените правила при издаване на оспорения акт, съответствието му с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съдът счита, че процесният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на правомощията му, във валидна писмена форма, като съдържа от външна страна фактически и правни основания за приемането му. Оспореното решение е прието при необходимия кворум и мнозинство на заседание на Столичен общински съвет, проведено на 14.10.2021 г. и е обективирано в Протокол №41, подписан от председателя на СОС. В жалбата не се правят възражения относно законосъобразното провеждане на заседанието, на което е прието решението.

При извършената служебна проверка за спазване на административнопроизводствените правила, съдът намира, че в хода на процедурата по приемане на оспореното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на оспорения акт. Изработването на ПУП е възложено със Заповед №РД-09-50-734/16.09.2014 г. на Главния архитект на СО въз основа на делегираните му правомощия от кмета на СО. Изработен е проект, съобщен с обявление, обнародвано в ДВ, съгласно чл.128, ал.2 ЗУТ, като е дадена възможност за възражения, предложения и искания в едномесечен срок. Проектът е преработван в съответствие с уважените възражения и служебни предложения, като съгласно чл.128, ал.10 ЗУТ процедурата по обявяване е проведената отново. Проведени са обществени обсъждания при обявяванията. Разгледани са постъпилите възражения. Следователно не са налице основания за отмяната му по чл.146, т.3 АПК.

Съдът намира, че са налице обаче отменителните основания по чл.146, т.4 АПК - противоречие с материалноправните разпоредби.

Основанията за изменение на общите и на подробните устройствени планове са посочени в чл.134 ЗУТ. Като правно основание за изменение на ПУП в случая са посочени разпоредбите на чл. 134, ал.1, т.1 от ЗУТ и чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ. Съгласно чл.134, ал.1, т.1 от ЗУТ влезлите в сила общи устройствени планове могат да се изменят, когато настъпят съществени промени в общественоекономическите и устройствените условия, при които е бил съставен планът. В случая такива промени са налице, тъй като предишният ПУП от 1970 г. не е съобразен с действащото законодателство след 2001 г., с ОУП от 2009г. и кадастралната карта, одобрена през 2010 г.

Чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ допуска изменение на ПУП – ПР при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия когато имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план. Видно от цитираната разпоредбата като предпоставка за допускане на изменение се изисква разминаване на регулационната и кадастралната граница. Тълкуването на разпоредбата предполага наличие на приет и влезнал в сила регулационен план и последвала след него промяна в кадастралния план или одобряване на кадастрална карта или изменение на кадастрална карта, поради установена непълнота и грешка.

Не е спорно между страните, а това се установява и от събраните в хода на процеса доказателства, че действащия план на в.з. „Михово блато“ е одобрен със Заповед №978/13.04.1970 г. на Зам.-министъра на строежите и архитектурата, както и че със Заповед №РД-09-36/22.01.2001 г. на Кмета на Район „П.“ е одобрено попълване на кадастралната основа на в.з. „Михово блато, имоти №991 и 992, кв.21А и 34А и преотреждане на парцел XVIII-506 за имоти пл. №506 и 991 кв.21А.

КККР за територията, в която попадат процесните имоти, са одобрени със Заповед №РД-18-76/21.12.2010 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК). Кадастралната карта по отношение на имоти с идентификатори 37914.6843.991 и 37914.6843.523 не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства да е била изменяна след това.

Именно кадастралната карта е меродавният източник на данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на РБългария (чл.2, ал.1 от Закона за кадастра и имотния регистър, ЗКИР) и съответно е основа за устройственото планиране. Съгласно чл.115, ал.1 ЗУТ данните за местоположението, границите, размерите, трайното предназначение и начина на трайно ползване на поземлените имоти и сградите и съоръженията на техническата инфраструктура, в които има самостоятелни обекти, данните за държавните граници, границите на административно-териториалните и териториалните единици и границите на територии, обхващащи имоти с еднакво трайно предназначение, както и данните за собствеността и ограничените вещни права, се извличат от кадастралната карта и имотния регистър. Несъответствието на регулационните с имотните граници е основание за изменение на ПУП. В настоящия случай по отношение на процесните имоти е налице именно тази хипотеза. Нормата на [чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ](#) съставлява самостоятелно основание за изменение на действащия ПУП, когато при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните, без да дава възможност за преценка правилността на нанасянето в КК. Единственото условие е КК да е влязла в сила, респ. нейното изменение и регулационната граница е по действащия план и се разминава с кадастралната такава по одобрената КК.

Наличието на основанията по чл. 134, ал.1,т.1 и ал.2, т.2 от ЗУТ водят до извод, че влезлият в сила ПУП от 1970 г. подлежи на изменение. Процесният ПУП не е такъв по чл. 16 или 17 от ЗУТ, тъй като двата УПИ вече са регулирани с предходния план.

От заключението на вещото лице по приетата СТЕ безспорно се установи, че вътрешните регулационни линии на УПИ XI-991 от север изток и запад съвпадат с действащата кадастрална карта, а южната граница е изместена така, че да съвпада с новата улична регулационна линия. По отношение на УПИ X-523 вещото лице е установило, че вътрешните му регулационни линии от север и запад съвпадат с действащата кадастрална карта; от юг новата улична регулационна линия съвпада с границата по действащата кадастрална карта; по източната граница регулационната линия от юг на север в участък от 6,5 м съвпада с кадастралната карта, а в останалата дължина е изместена на

запад с до 0,68 м. При така установеното съдът намира, че за ответника е било налице посоченото правно основание за изменение на ПУП – ПР, като това изменение е извършено в съответствие с границите на двата имота по кадастралната карта и с границите по новата улична регулационна линия, която също е предмет на процесния ПУП.

Съдът намира обаче, че при изменението на ПУП с процесното решение касателно процесните имоти не е спазена разпоредбата на чл.19 ЗУТ. Безспорно по действащия преди процесното изменение ПУП двата процесни имота са попадали в един УПИ. С процесното изменение за всеки ПИ е отреден самостоятелен УПИ. При тази промяна административният орган е измал задължение да съобрази допустимата за новообразуваните УПИ площ по чл.19 ЗУТ. В случая от данните по делото безспорно се установява, че двата имота попадат във вилна зона – вилна зона „Михово блато“. Съгласно разпоредбата на чл.19, ал.1, т.3 ЗУТ при урегулирането на ПИ във вилните зони повърхността на имотите следва да е най-малко 600 кв. м. Ал.3 на чл.19 ЗУТ допуска тази повърхност да бъде намалена най-много с 1/5. В случая и по отношение на УПИ X-523 вещото лице е установило, че повърхността на имота е 323 кв. м, която площ не покрива изискванията на чл.19, ал.1, т.3, при съобразяване с ал.3 ЗУТ. При така установеното несъответствие като е изменил плана, обособявайки два отделни УПИ за всеки от имотите, попадащи в един УПИ, административният орган е допуснал нарушение на материалния закон, което е основание за отмяна на акта в обжалваната част, включително и по отношение на плана за улична регулация, която също се засяга от отмяната. Съдът намира за неоснователен доводът на процесуалния представител на ответника, че не е налице нарушение, доколкото приложима в случая следва да е разпоредбата на чл.19, ал.3, т.4 ЗУТ, тъй като се касае за [населено място]. Това е така, тъй като процесните имоти са намират в местността „Михово блато“ която изрично е посочена като вилна зона.

Предвид гореизложеното съдът счита, че процесното решение в оспорената част е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на делото основателно се явява своевременно заявеното искане на процесуалния представител на оспорващата за присъждане на направените от нея разноски. От доказателствата по делото се установява, че същата е заплатила държавна такса от 10 лева, такса за обнародване в размер на 40 лева, 734 лева възнаграждение за вещо лице и 500 лева адвокатски хонорар по договор за правна защита и съдействие от 17.12.2021 г., платени в брой при сключването му. Предвид това Столична община следва да бъде осъдена да й заплати разноски в общ размер от 1284 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №653/14.10.2021 г. на СОС, взето по Протокол №41, т.15, с което е одобрен проект за ПУП – И. в частта относно плана за регулация на м. „в.з. „Михово блато“, район „П.“ по отношение на УПИ XI-991 „за жс“ и УПИ

X-523 „за жс“ от кв.21 и плана за улична регулация между о.т. 40 и о.т.39 между кв.21а и кв.34а.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. Х. от [населено място] деловодни разноски в размер на 1284 /хиляда двеста осемдесет и четири/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: